

မိုးစင်
စာပေ

ပြန်စာအမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ၏
စာပေကျပ်ပြွန်
မောင်ခေတ်ထွန်း

မြသန်းတင့်၏ အမှာ

(၁)

စစ်မဖြစ်မီတုန်းက အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များ အကြောင်း ရေးသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ဖူး သည် ။ စာအုပ်၏ အမည်မှာ အမျိုးသမီးစာဆိုတော်များ ဖြစ်ပြီး ရေးသူမှာ မမကြီး အမည်ခံ ကလောင်ရှင် တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များမှာ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက် ရဝေရှင်ထွေး၊ နန်းတွင်း မိဖြူ၊ နန်းတွင်း မိညို၊ မယ်ခွေ၊ မိဖုရား ရှင်မင်း၊ ရာဇဓာတုကလျာ၊ နန်းမတော် မမြကလေး၊ ခင်ဆုံ၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် စသည့် နန်းတွင်း စာဆိုတွေ ဖြစ်သည် ။ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ တောင်ငူနှင့် ကုန်းဘောင် ခေတ်များ တွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သည့် အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များ ဖြစ်သည် ။ သူတို့ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူတို့ စာပေများ အကြောင်းကို ရေးထားသည် ဟု ကျွန်တော်မှတ်မိနေသည် ။ ရေးသူမှာ မမကြီးဟု အမျိုးသမီး ကလောင်နာမည် ခံထားသည် ။ တကယ့် အမျိုးသမီးလော၊ အမျိုးသမီး နာမည်ခံ ယူထား သည် လော ဆိုသည် ကိုမူ ကျွန်တော် မသိ။ မမကြီးသည် ထိုစာအုပ် တစ်အုပ်သာ ရေးသည် ဟု ကျွန်တော် ထင်သည် ။ သူ ရေးသည့် အခြား စာအုပ်များကို တစ်အုပ်မျှ နောက်ထပ် မတွေ့ရတော့။ ကျွန်တော် မဖတ်ဖူးတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။

မမကြီး၏ အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များကို စစ်မဖြစ်ခင်က တစ်ကြိမ်သာ ဖတ်လိုက်ရဖူးသည် ။ စစ်ပြီးသည့် အခါတွင် နောက်ထပ် မဖတ်ဖြစ်

တော့။ စာအုပ်ကိုလည်း မတွေ့ရတော့။

သို့ရာတွင် ထူးခြားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် စွဲကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။ နောက်ထပ်လည်း ရှေး အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များ အကြောင်းကို သီးခြား ရေးသည့် စာအုပ်ဆို၍ တစ်အုပ်မျှ မတွေ့ရတော့။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ မမကြီး၏ အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များ စာအုပ်သည် မြန်မာ စာပေလောကတွင် ဟာနေသည့် ဟာကွက် တစ်ကွက်ကို ဖြည့်ပေးခဲ့သည် ။

(၂)

မောင်ခေတ်ထွန်း၏ ‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ မှာ ယခုခေတ် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ ၏ ဘဝ ရုပ်ပုံလွှာနှင့် သူတို့ စာပေများ အကြောင်းကို ရေးသားထားသည့် စာအုပ် ဖြစ်သည် ။ ယခင်က ခေတ်သစ် မြန်မာ အမျိုးသမီး စာရေးဆရာမများ ၏ ဘဝနှင့် စာပေကို စုစည်းထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်မျိုး ကျွန်တော် မတွေ့ဖူးသေး။ မမကြီး၏ ‘နန်းတွင်း အမျိုးသမီး စာဆိုတော်များ’ နှင့် မောင်ခေတ်ထွန်း၏ ‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ တို့ ကြားတွင် အနည်းဆုံး နှစ်ပေါင်း ၅၅ နှစ် ကွာခြားသွားသည် ။ ထို့ကြောင့် မောင်ခေတ်ထွန်း၏ ‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ သည် ရာစုနှစ် တစ်ဝက်လောက်ပင် တစ်အုပ်သာ ပေါ်သည့် စာပေ အမျိုးအစားဖြစ်သည် ။ ဟာနေသည့် မြန်မာ စာပေလောက ၏ ကွက်လပ်တစ်ခုကို ဖြည့်ပေးလိုက်သည် ဟု ဆိုနိုင်သည် ။

‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ ထဲတွင် မြန်မာစာပေလောကတွင် ဖူးပွင့်နေသည့် နှင်းဆီပွင့် ဆယ့်နှစ်ပွင့် ပါသည် ။ ထို နှင်းဆီပွင့်များကို အမျိုးအစားခွဲလျှင် သုံးမျိုးပါသည် ကို တွေ့ရသည် ။ တစ်မျိုး မှာ ပ

ထမ မျိုးဆက် နှင်းဆီ ဖြစ်သည် ။ နယဉ်သည် ပထမ မျိုးဆက် နှင်းဆီ ဖြစ်၍ စစ်မဖြစ်မီ ကတည်းက ကဗျာတွေ၊ ဆောင်းပါးတွေ ရေးခဲ့သည် ။ ယခုတိုင်လည်း ရေးနေဆဲ ဖြစ်သည် ။ ခင်နှင်းယု နှင့် ငွေတာရီမှာ ဒုတိယ မျိုးဆက် နှင်းဆီများ ဟု ဆိုရမည် ထင်သည် ။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ပြီးစတွင် ထင်ရှားလာသူများ ဖြစ်ကြသည် ။ မလေးလုံနှင့် တက္ကသိုလ် မြစ်မ်းတို့ မှာ ဒုတိယ မျိုးဆက် နှင်းဆီနှင့် တတိယ မျိုးဆက် နှင်းဆီတို့ ဝတ်မှုန်ကူးချိန်တွင် ပွင့်ဖူးလာကြသော နှင်းဆီများ ဖြစ်ကြသည် ။ မနှင်းဖွေး၊ မိုးချိုသင်း၊ ခင်မြဇင်၊ နှင်းဝေငြိမ်း၊ နုနုရည်၊ မြသန္တာ၊ ရာသက်ပန် (တောင်ငူ ဆောင်) တို့ မှာ တတိယ မျိုးဆက် နှင်းဆီများ ဖြစ်သည် ။

မောင်ခေတ်ထွန်း၏ ‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ တွင် ကဗျာဆရာမ နှစ်ဦးနှင့် ဝတ္ထုရေး ဆရာမ ၁၀ ဦး ပါဝင်သည် ။ သူ့စာအုပ်ထဲတွင် စာရေးဆရာများ ၏ ဘဝ၊ သူတို့ နှင့် ဆွေးနွေးခန်းနှင့် သူတို့ ရေးသည့် စာများကို ထည့်သွင်းထားသည် ။ စာ စုစည်းမှုတွင် ရော၊ တစ်ဦးချင်း ဘဝနှင့် စာကို ရေးခြယ်ရာတွင် ရော အရောင်အသွေးစုံကာ သက်တန့်ရောင် ပြေးနေသည် ။

စာရေးဆရာမများ ၏ ဝတ္ထုများကို ရွေးချယ်ရာတွင် တော်တော်များများမှာ ကျွန်တော်နှင့် အကြိုက်ချင်း တူသော်လည်း နယဉ်၏ ကဗျာကို ရွေးချယ်ရာတွင် မူ အချို့သော အရေးကြီးသည့် စောစောပိုင်း ကဗျားများကိုပါ ထည့်သွင်းသင့်သည် ဟု ထင်သည် ။ (ဥပမာ အိုင်ချင်း ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖွဲ့ထားသည့် ကျေးလက်ဖွဲ့ ကဗျာမျိုး ဖြစ်သည် ။)

ကျွန်တော်သည် အမှာ ရေးရန် သူ့စာအုပ်ကို ဖတ်ရင်း ရာစုနှစ် တစ်ဝက်လောက်တွင် မှ တစ်ကြိမ်သာ ပေါ်တတ်သော ထိုစာအုပ်မျိုးကို ရေး

ရန် စိတ်ကူးရသည့် မောင်ခေတ်ထွန်းကို ကျေးဇူး တင်ရသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ငွေ ပန်းစိုက်အိုးတွင် မောင်ခေတ်ထွန်း နောက်ထပ် ထိုးစိုက်ပြမည့် နှင်းဆီပွင့် များ ၏ သက်တန်ရောင်ကို မျှော်ကြည့်နေမိ သည်။ ။

မြသန်းတင့်

၂၊ ၈၊ ၁၉၉၅။

*

သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်းမှ စာရေးသူ၏ အမှာ

‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ သည် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း၊ သူတို့ အမြင် ကဏ္ဍတွင် စာရေးသူ ရေးသားခဲ့သည့် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာ တို့ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာများ နှင့် မူလက မပါရှိသော်လည်း စာပေ ရုပ်ပုံ လွှာကို ဖတ်ပြီး စာရေးဆရာ၏ လက်ရာကို အပြည့်အစုံ ခံစားလေ့လာနိုင် စေရန် ရည်ရွယ် ၍ စာရေးဆရာတို့ ၏ အကြိုက်ဆုံး စာများကို ရွေးချယ်စေကာ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ။

အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာတို့ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားရာတွင် ဝါရင့် စာရေးဆရာမကြီးများ ၊ ဝါလတ် စာရေးဆရာမများ ၊ ဝါငယ် စာရေးဆရာမများ စသည် ဖြင့် စာရေးဆရာ ကြီးငယ်တို့ ၏ လက်ရာစုံကို ပါဝင်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ ခေတ်ပြိုင် ခံစားမှုများကို ရင်ခုန်နိုင်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာအုပ်အဖြစ် စီစဉ်ရာတွင် လည်း ဝါစဉ် အလိုက် မဟုတ်ဘဲ အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသည့် အစီအစဉ်အတိုင်း ဝါရင့်၊ ဝါလတ်၊ ဝါငယ် စာရေးဆရာတို့ ၏ စာများကို တစ်လှည့်စီ ခံစားနိုင်စေရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ။

ဦးစွာ အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို စတင်ရေးသားစဉ်က ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်နှင်းယု မှ စတင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုစဉ်က တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ၏ ဆန္ဒအရ မိမိ ကလောင်အမည်ကို မသုံးဘဲ အမျိုး သမီး ကလောင် အမည်ကို အသုံးပြု ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ နောက်ပိုင်းတွင် မူ

ကလောင် အမည်ရင်းဖြင့် သာ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ မဂ္ဂဇင်း၌ ဖော်ပြခဲ့စဉ်က စာမျက်နှာ အနေအထားကြောင့် ချန်ထားခဲ့ရသည့် စာပိုဒ်များကို ယခု စာအုပ်တွင် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ထားပါသည်။

‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ တွင် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာမ ၁၂ ဦး၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ နှင့် သူတို့ ရေးသော စာ (ဝတ္ထု၊ ကဗျာ)တို့ ပါဝင်ပါသည်။ နောင်တွင် လည်း အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားလျက်ရှိသော အမျိုးသမီး စာရေးဆရာတို့ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာများကို စုစည်း၍ ၁၂ ဦး ကျစီဖြင့် နှစ်စဉ် ထုတ်ဝေနိုင်ရန် ရည်မှန်းထားပါသည်။

စာပေသည် ခေတ်ရေစီးကြောင်းအတွင်း တသွင်သွင် အဆက်မပြတ် စီးဆင်းလျက်ရှိရာ စာပေ ရေစီးကြောင်းအတွင်း စီးဆင်း ပါဝင်ခဲ့ကြသော အမျိုးသမီး စာရေးဆရာတို့ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပုံပေါ်လာနိုင်စေရန် ကြိုးပမ်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာမများ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို လစဉ် ပင်တိုင် ရေးရ သည် မှာ အတော် ပင်ပန်းလှသည်။ အခက်အခဲ များ စွာနှင့် လည်း ရင်ဆိုင်ရပါသည်။ သို့သော် ဤသို့သော ဆောင်းပါးမျိုး ရေးရသည် မှာ များ စွာ ကျေနပ်လှပါသည်။ ဂုဏ်လည်း ယူပါသည်။ လစဉ် ဆောင်းပါး ဖောင်ပိတ်သည် အထိ သည်းခံစောင့်ယူသည့် အပျိုစင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကိုလည်း များ စွာ အားနာ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

ဆရာမတို့ ရေးသော စာများကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ခြုံငုံပုံပေါ်လာစေရန် ဖတ်ရှုရသည် မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ပါ။ တချို့ဆိုလျှင် စာရေးဆရာတို့ ၌ပင် သူတို့ ရေးသော စာများ မပြည့်စုံ ကြပါ။ ထိုအခါ စာကြည့်တိုက်သို့ ပြေးရသည်။ စာကြည့်တိုက်များ သည် စိတ်ရှည်စွာဖြင့်

င့် လိုအပ်သော စာအုပ် စာတမ်းများကို မညည်းမညူ ရှာဖွေပေးကြပါ၏ ။ သူတို့ ၏ အကူအညီသည် များစွာ တန်ဖိုးရှိလှပါသည် ။ သူတို့ အကူအညီသာ မရရှိပါက စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ဆောင်းပါးများ ရေးသားနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဆရာမတို့ ၏ စာများကို ဖတ်ရှုပြီးပါက စာ၏ ရည်ရွယ်ချက် အကြောင်းအရာ၊ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အတတ်ပညာ စသည် ဖြင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ရသည် ။ စာရေးဆရာနှင့် တွေ့ဆုံ၍ သူ့ရင်ခုန်သံကို နားထောင် ရသည် ။ ထို့ပြင် ဆရာမ၏ စာအပေါ် ခေတ်ပြိုင် တုံ့ပြန်မှုများကိုလည်း နားစွင့်ရ သည် ။ အားလုံးကို ခြုံငုံ အကဲဖြတ်ပြီး စာရေးဆရာမ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ပုံဖော်ပေးရသည် ။ ပုံပေါ်မပေါ် ဆိုသည် မှာ စာရေးသူ နှင့် သာ လုံးဝသက်ဆိုင်ပါသည် ။ အကယ်၍ စာရေးဆရာမတို့ ၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် မဝီမသ မထင်မရှား ဖြစ်နေသည် ဆိုပါက စာရေးသူ၏ ညံ့ဖျင်းမှုဟု သာ မှတ်ယူစေလိုပါသည် ။

‘သက်တန်ရှောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ စာအုပ်တွင် အမှာ စာ ရေးသားပေးသော ဆရာကြီး မြသန်းတင့်အား လည်းကောင်း၊ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ဆောင်းပါးများ လစဉ် ဖော်ပြပေးသော အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ အဖွဲ့အား လည်းကောင်း၊ ‘စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ’ ကို ရေးသားခွင့်ပြုခဲ့ကြပြီး ဝတ္ထုတိုများ ၊ ကဗျာများကို အသုံးပြုခွင့် ပေးခဲ့ကြသည့် စာရေးဆရာမအားလုံးအား လည်းကောင်း၊ စာအုပ် စာတမ်း များ ငှားရမ်း ကြည့်ရှုခွင့်ပြုခဲ့ကြသည့် အမျိုးသား စာကြည့်တိုက်နှင့် တက္ကသိုလ်များ စာကြည့်တိုက်မှ ဝန်ထမ်းများအား လည်းကောင်း၊ အကြံဉာဏ်များ ၊ အကူအညီများ ပေးခဲ့ကြသည့် စာပေ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများ ၊ စာဖတ် ပရိသတ်များအား လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် ဤစာအုပ်ကို အကျိုးအမြတ် အဓိက မထားဘဲ စာပေတန်ဖိုးကို ကြည့်ကာ ထုတ်ဝေပေးသည့် သူငယ်ချင်း မောင်ရန်ရှင်း (ဦးကြိုင်မြင့် - ဝါမိုးအောင် စာပေ) အား လည်းကောင်း

အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါ သည် ။

မောင်ခေတ်ထွန်း

၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆို လဆန်း ၁၄ ရက်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ၁၀ ရက်။

*

မောင်ခေတ်ထွန်း၏ ကိုယ်ရေး အကျဉ်း

အမည်ရင်း ဦးဝင်းမောင်။ အဘ အမည်မှာ ဦးပီစိန် ဖြစ်၍ အမိအမည်မှာ ဒေါ်အေးတင် ဖြစ်သည် ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင် မြို့နယ်၌ မွေးဖွား။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်

တက္ကသိုလ်မှ စိတ်ပညာ အဓိက ဘာသာဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိခဲ့။ ထို့နောက် D.B.L ၊ D.I.L နှင့် Dip. In Global English ဘွဲ့များ ရရှိခဲ့သည် ။

ဓမ္မဂီရိ မဂ္ဂဇင်း၊ ဓမ္မတံခွန် မဂ္ဂဇင်း၊ ဓမ္မတံခွန် ဘာသာရေး စာစောင်၊ သားရွှေစင် မဂ္ဂဇင်း၊ စန္ဒာ ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း၊ မင်္ဂလာ မောင်မယ် စာစောင်၊ စံ ကားပွင့် မဂ္ဂဇင်း၊ သုတမျက်ရှု မဂ္ဂဇင်း၊ မင်္ဂလာ ဝတ်မှုန် မဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းလွှာ စာစောင်၊ ရနံ့သစ် မဂ္ဂဇင်း၊ စာပေ ဂျာနယ် စသည် တို့ တွင် အယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့။

ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူမှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ‘ယုဝတီ ဂျာနယ်’ တွင် ပါဝင်သည့် ‘ပန်းစံပယ်’ ကဗျာ ဖြစ်၍ ပထမဆုံး ထုတ်ဝေခဲ့သည့် လုံးချင်း စာအုပ်မှာ ပန်းမျိုးတစ်ရာ စာပေမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ‘အဂ္ဂမဟာ သေနာပတိ ဝန်ကြီး သတိုး သုဓမ္မ စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ’ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်ဖြစ်သည် ။

ယခုအထိ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များ တွင် စာပေ အနုပညာ ယဉ်ကျေးမှု ရေးရာ ဆောင်းပါးများ ၊ သုတ ရသ ဘာသာပြန် ဆောင်းပါးများ အပါအဝင် စုစုပေါင်း အပုဒ်ရေ နှစ်ထောင် ကျော်ခန့် ရေးသားခဲ့ပြီး လုံးချင်းစာအုပ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ်ကျော် ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။

ယခုအခါ ‘ရတနာ ပန်းခင်း ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း’ တွင် အယ်ဒီတာချုပ် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လျက် ရှိသည် ။

ယခုစာအုပ်အတွက် စာရေးသူ၏ အမှာ

၁

စာရေးသူ မိမိသည် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း စတင် ထွက်ရှိသည့် အချိန် မရှေးမနှောင်းကပင် မြန်မာ အမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားခဲ့ရာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၈ ခုနှစ်အထိ ငါး နှစ်တာ ကာလအတွင်း စာရေးဆရာနှင့် ကဗျာဆရာမ ပေါင်း ၃၈ ဦး၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာတို့ ကို ရေးသား နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ နောက်ပိုင်းတွင် အယ်ဒီတာ တာဝန် ဖိစီးမှုကြောင့် စိတ်ဆန္ဒရှိသော်လည်း ကိုယ်က မပါနိုင်တော့ဘဲ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ဆောင်းပါးများ ၊ အဆက်ပြတ်သွားကာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ တစ်ပုဒ်နှင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် စာပေရုပ်ပုံလွှာတစ်ပုဒ် စုစုပေါင်း စာပေရုပ်ပုံလွှာ နှစ်ပုဒ်ကိုသာ ထပ်၍ ရေးသားနိုင်ခဲ့လေသည်။ ။ သို့သော် စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ရေးသားချင်သည့် စိတ်ကား ပျောက်ပြယ် မသွားသေးပေ။ ဆက်လက် ရေးသားဖို့ ရာ အမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ များ စွာ ကျန်နေသေးသည်။ ။ ဝါရင့် စာရေးဆရာမကြီးများ သာမက မျိုးဆက်သစ် စာရေးဆရာမများ များ စွာ ကျန်နေပေသေးသည်။ ။ အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာများကလည်း ဆက်ရေးရန် အမြဲ တိုက်တွန်းနေသည်။ ။ သူတို့ ကို အလွန် အားနာနေမိသည်။ ။ ဤသို့သော စာမျိုးကို ရေးရသည် မှာ အားစိုက်ရမှု များ စွာ လိုအပ်သည် ဟု ထင်သည်။ ။ ပထမ စာအုပ် (သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း) ထွက်စဉ်က စာရေးသူ၏ အမှာ

စာတွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်၍ ထပ်မံ မဖော်ပြတော့ပါ။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ၂၀ ခန့်က အပင်ပန်းခံနိုင်သည့် စိတ်မျိုး ပြန်လည် မွေးမြူရပေဦးမည်။ သို့သော် ကလောင်ကို ကိုင်နေသရွေ့ အမျိုးသမီး စာရေး ဆရာမများ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပုံဖော် ရေးသားသွားဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

၂

၁၉၉၅ ခုနှစ်က စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း မောင်ရန်ရှင်း (ဦးကြိုင်မြင့်၊ ဝါမိုးအောင် စာပေ) က ထုတ်ဝေပေး၍ ‘သက်တန်ရောင်နှင့်ဆီပန်းခင်း (အမျိုးသမီး စာရေးဆရာ ၁၂ ဦး၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ နှင့် သူတို့ ရေးသောစာ)’ စာအုပ် ထွက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ကဗျာ ဆရာမကြီး နုယဉ်၊ ကဗျာ ဆရာမကြီး ငွေတာရီ၊ ဆရာမကြီး ခင်နှင်းယု၊ ဆရာမကြီး မလေးလုံ၊ ဆရာမကြီး တက္ကသိုလ် မြစ်မီး၊ ဆရာမ နုနုယဉ် (အင်းဝ)၊ ဆရာမ မနှင်းဖွေး၊ ဆရာမ ခင်မြဇင်၊ ဆရာမ မြသန္တာ၊ ဆရာမ နှင်းဝေငြိမ်း၊ ဆရာမ ရာသက်ပန် (တောင်ငူဆောင်)၊ ဆရာမ မိုးချိုသင်းတို့ ပါဝင်ထားသည်။ ။ ဆရာမကြီးတို့ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို ဖတ်ပြီး စာရေးဆရာတို့ ၏ လက်ရာကို အပြည့်အစုံ ခံစားလေ့လာနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ စာရေးဆရာတို့ ၏ အကြိုက်ဆုံး စာ (ဝတ္ထု နှင့် ကဗျာ) များကို ရွေးချယ်စေကာ ထည့်သွင်း ဖော်ပြခဲ့ပါ သည်။ ။ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာများကို စုစည်း၍ ၁၂ ဦးကျစီဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် တစ်အုပ် ထုတ်ဝေမည်ဟု အမှာစာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ။ သို့သော် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ယင်းတစ်အုပ်သာ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ကာ အနှစ် ၂၀ ကျော် ကြာသွားသည့် တိုင် နောက်ထပ် တစ်တွဲမျှ ထွက်ပေါ်မလာခဲ့ပါ။

တစ်နေ့တွင် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရောက်သည့် အခါ အပျိုစင် မ

ဂူဇင်း ထုတ်ဝေသူ ဦးမြင့်လွင်က ထုတ်ဝေပြီး ‘သက်တန်ရောင် နှင်းဆီ ပန်းခင်း’ ထဲက စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ၁၂ ပုဒ် အပါအဝင် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သမျှသော စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ အားလုံးကို စုပေါင်း၍ ထုတ်ဝေချင် ကြောင်း၊ သူ့တွင် သိမ်းဆည်းထားသည့် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းများ ထဲက ပြန်၍ မိတ္တူ ကူးပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ သူ ကူးလာပေးသည့် မိတ္တူတစ်ထပ်ကြီးကို ကြည့်၍ မိမိ အတော် အံ့သြ သွားသည်။ စာရေးဆရာမပေါင်း အယောက် ၄၀ ၏ စာပေရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားနိုင်ခဲ့ပြီး စာဖတ်သူကို တင်ပြနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ ဝမ်းသာသွားမိ သည်။ မိမိ ဤမျှ ရေးသားခဲ့သည် ဟု မထင်မိ။ မိမိတွင် လည်း ရေးသားခဲ့ သမျှ စာမူများ၊ စာအုပ်များကို ‘နာဂစ်’ က ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ အိမ်အမိုး လန်၊ ပြတင်းတံခါးများ ပြုတ်ထွက်ကာ စာအုပ်များ အတော်များများ ပျက်စီးကုန်ကြသည်။ အပျိုစင် ဆောင်းပါးများ၊ စာမူ များ မိမိတွင် မရှိတော့။ ဆောင်းပါး စာမူများကို ကွန်ပျူတာဖြင့် စာစီရာ စာမျက်နှာ လေးရာကျော်ကျော် ဖြစ်သွားသည်။ မူလက ပထမ စာအုပ် ထုတ်စဉ်ကကဲ့သို့ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ၏ နောက်တွင် ရုပ်ပုံလွှာရှင် စာရေး ဆရာ၏ ဝတ္ထု၊ ကဗျာကို ရွေးချယ် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ယခု စာအုပ် တွင် လည်း ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်စီနှင့် ကဗျာတို့ ကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြမည်ဟု စိတ်ကူးထားသော်လည်း ဆရာမ အယောက် ၄၀ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာက ပင် ဆယ်ချိုးအရွယ် စာဖောင် ၄၀ ကျော် နေပြီဖြစ်ရာ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ များ ပါ ထည့်ပါက စာဖောင် ၈၀ ကျော် သွားမည် ဖြစ်၍ မူလအစီအစဉ်ကို ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပယ်ဖျက်လိုက်ရပါသည်။ နောင် တစ်ချိန်ချိန်တွင် မှာ တော့ ထို ဝတ္ထု၊ ကဗျာများကို ဖြည့်စွက်ကာ ထုတ်ဝေနိုင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။

ယခု စာအုပ်သည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ကျော်က စာရေးဆရာမကြီးများ နှင့် ခေတ်ပြိုင် စာရေးဆရာမများ ၏ စာပေလက်ရာများကို စေ့ငုလေ့လာ တင်ပြထားသည့် စာပေ ရုပ်ပုံလွှာများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ပါဝင်သည့် စာရေးဆရာ အယောက် ၄၀ အနက် တချို့မှာ ကွယ်လွန်သွားကြရှာပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီ ဖြစ်သည့် စာရေးဆရာမများအား အောက်ခြေ မှတ်ချက်၌ ကွယ်လွန် သည့် နှစ်၊ လ၊ ရက် တို့ ကို ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ။ တချို့ကား နိုင်ငံခြားသို့ ရောက်ရှိနေကြသည်။ ။ အများ စုကား စာပေ ရေစီးကြောင်းအတွင်း ဆက်လက် ပါဝင် စီးမျောလျက် ရှိပြီး တချို့ အနည်းငယ် မျှလောက်သာ သူတို့ ၏ စာများကို စာမျက်နှာပေါ်တွင် ဖျတ်ခနဲ ရံဖန်ရံခါ တွေ့ရတတ်လေသည်။ ။ ဆရာ ကြီး မြသန်းတင့်၏ ‘ကျွန်တော် ဆက်၍ ရေးချင်သော ဝတ္ထုများ’ ကဲ့သို့ပင် မိမိလည်း အနှစ် ၂၀ ကျော် နောက်ပိုင်း ရေးသားခဲ့သည့် စာရေးဆရာမတို့ ၏ စာပေ လက်ရာများကို ဆက်လက် တင်ပြချင်ပါသေး သည်။ ။

အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာမများ ၏ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို စတင် ရေးသားခဲ့စဉ်က စာပေ ဝါစဉ်အလိုက် မဟုတ်ဘဲ ဝါရင့်၊ ဝါလတ်၊ ဝါငယ် စသည် ဖြင့် ဆရာမတို့ ၏ လက်ရာစုံကို တစ်လှည့်စီ ခံစား ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားခဲ့ရာ ပထမ စာအုပ်ကဲ့သို့ပင် ယခု စာအုပ်တွင်လည်း ယင်း အစီအစဉ်အတိုင်း အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည့် နှစ်၊ လ အလိုက် စာပေ ရုပ်ပုံလွှာများ ကို စဉ်ထားပါသည်။ ။

‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီပန်းခင်း’ ထုတ်ဝေစဉ်က မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ အနေအထားကြောင့် ချန်ထားခဲ့ရသည့် စာပိုဒ်များ ၊ ရည်ညွှန်း စာကိုး စာရင်းများကို ထပ်မံ ဖြည့်စွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယင်း ဆရာမ ၁၂ ဦးနှင့် ယခု နောက်ထပ် ၂၈ ဦး၊ ပေါင်း အယောက် ၄၀ ၏ စာပေ ရ

ပ်ပုံလွှာများ စုစည်း ထုတ်ဝေသည့် အခါ နာဂစ်ကြောင့် မူရင်း လက်ရေး စာမူများ ပျက်စီးကုန်ပြီ ဖြစ်ရာ ချန်ထားခဲ့သည့် စာပိုဒ်များ ၊ ရည်ညွှန်း စာကိုး စာရင်းများ မဖြည့်စွက်နိုင်တော့ပါ။။ ထို့ပြင် ပထမ စာအုပ် ထုတ်ဝေစဉ်က စာပေ ဝေဖန်ရေးဆရာများ ၏ စာအုပ်အပေါ် ဝေဖန်၊ ချီးကျူးထားသည့် ဆောင်းပါးများမှာ လည်း စုစည်း သိမ်းထားသည် မှာ ရှာဖွေမတွေ့ရှိသေးသည့် အတွက် ယခု စာအုပ်တွင် မဖော်ပြနိုင်သည်ကိုလည်း တောင်းပန်အပ်ပါသည် ။

ယခု စာအုပ်တွင် ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့သော ‘သက်တန့်ရောင် နှင်းဆီပန်းခင်း’ စာအုပ်၌ ပါဝင် အမှာ စာ ရေးသားပေးခဲ့သည့် ဆရာကြီး မြသန်းတင့်အား လည်းကောင်း၊ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာ ဆောင်းပါး များကို ခြောက်နှစ်ကျော်တိုင် စိတ်ရှည် သည်းခံစွာဖြင့် ဖောင်ပိတ်ခါနီး အထိ စာမူ စောင့်၍ တောင်းကာ ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးသည့် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ ဦးနေဝင်း၊ ဦးမြင့်လွင်နှင့် အပျိုစင် အဖွဲ့သားများအား လည်းကောင်း၊ စာပေ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားခွင့်ပြုခဲ့ကြသည့် စာရေးဆရာမကြီးများကို လည်းကောင်း၊ စာအုပ် စာတမ်းများကို ငှားရမ်းခွင့်ပြုခဲ့ကြသည့် တက္ကသိုလ်များ စာကြည့်တိုက်နှင့် အမျိုးသား စာကြည့်တိုက်များမှ စာကြည့်တိုက် ဝန်ထမ်းများအား လည်းကောင်း၊ စာအုပ်အပေါ် ဝေဖန် ချီးကျူးကြသော စာပေ ဝေဖန်ရေး ဆရာများ နှင့် အကြံဉာဏ်များ ပေးကြသော စာပေ မိတ်ဆွေ ရဲဘော်ရဲဘက်များအား လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေပေးသည့် အပျိုစင် မဂ္ဂဇင်း ထုတ်ဝေသူ ဦးမြင့်လွင်အား လည်းကောင်း အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည် ။

မောင်ခေတ်ထွန်း

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း၊ ၆ ရက်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ၊ ၄ ရက်။

*